

Bệnh anh hùng

Tác Giả: SE s&# u t&# m

Thứ Bảy, 20 Tháng 8 Năm 2011 06:12

Anh hùng không phải là đi&# u x&# u, nhưng khi nó trở thành một ám &# nh th&# ng trở c, đã biến thành bệnh.

Ví dụ, giữ gìn cửa th&# s&# ch s&# đ&# phòng bệnh, là thói quen tốt. Nhưng số vi trùng đến nỗi bệnh nh&# nh&# nhà k&# ngh&# nỗi tiếng Howard Hughes, là người bị bệnh hiểm nghèo, tiếng chuyên môn gọi là hypochondriac. Theo tri&# u ch&# ng t&# t&# ng, Việt Nam đã mắc “bệnh anh hùng”. Tiếng chuyên môn viết tắt là HOC, do &# tiếng Anh Heroic Obsessive Compulsive Disorder. Bệnh [H]OCD hay “bệnh anh hùng” đáng sợ hơn tất cả các chứng bệnh khác. Người bị các bệnh khác, bao giờ cũng mong được chữa khỏi, và chữa khó chữa trị. Trái lại, người mắc bệnh anh hùng luôn tự hào và cần bệnh của mình, nên không thể chữa.

Mười năm qua, tôi đã lui tới Singapore bốn lần, nhưng các lần trước ít chú ý vào tình hình tại đây. Một tháng đó trong lần chót vừa rồi, gặp đúng dịp đến quốc này khi niềm bốn năm ngày đến dịp. Cũng trùng với dịp Việt Nam kỷ niệm sáu mươi năm cuộc Cách mạng tháng Tám, khi tôi có ý định nêu ra mấy nhận xét đáng chú ý giữa Singapore và Việt Nam.

Không phải chỉ riêng tôi muốn so sánh Singapore với nước mình. Trong thời gian bão Katrina tàn phá, nhà bình luận thời sự nổi tiếng của báo New York Times là Thomas Friedman cũng có mặt ở Singapore. Ông đã viết hai bài trên trang bình luận của New York Times, và có nhận xét về Singapore. Trong bài báo ngày 14-9, ông viết:

–“Nếu phải chọn một nước nào ở Á châu đi qua một trận bão, thì nước đó nên là Singapore”.

Friedman nói như vậy, vì so sánh với nước khác của Mỹ cấp cứu nạn nhân bão Katrina, Singapore mau mắn và hiệu quả hơn nhiều khi cứu nạn nhân sóng thần ở Nam Ấn Độ vào cuối năm ngoái. Điều này vậy, vì trong việc chọn người vào các chức vụ then chốt ở Singapore, người ta không chọn theo tiêu chuẩn bề b&# ch, như ông Bush chọn cựu giám đốc cơ quan cấp cứu liên bang (FEMA) Michael Brown, hay “hàng họ chuyên” theo kiểu Việt Nam. Singapore chọn người theo tiêu chuẩn có khả năng nhất, và ít tham nhũng nhất. Đó xứng đáng với khả năng và tránh tham nhũng, họ trả lương rất cao. Thủ tướng lãnh đạo ng&# g&# p ba lần từng thủ tướng Mỹ, mười năm 1,1 triệu Mỹ kim; nhân viên chính phủ và thẩm phán Tối cao Pháp viện gần một triệu.

Friedman nh&#n xét r&#ng, vào buổi đ&#u, vì c&# cai tr&# t&# t r&# t quan tr&# ng t&# i Singapore:

-“Vì đ&#ng c&#m quy&#n ph&#i giành gi&#t tâm trí ng&#&#i dân v&#i c&#ng s&#n, nh&#ng ng&#&#i đ&#&#c ti&#ng là không tham nhũng và ân c&#n – khi&#n nhà n&#&#c ph&#i cũng nh&# v&#y, hay khá h&#n”.

Th&#t may m&#n cho Singapore, c&# phía c&#ng s&#n và không c&#ng s&#n. Nh&# nh&#ng ng&#&#i không c&#ng s&#n n&#m chính quy&#n mà Singapore đ&#&#c nh&# ngày nay, và phe c&#ng s&#n nh&# không c&#&#p đ&#&#c chính quy&#n nên ngày nay v&#n còn đ&#&#c ti&#ng là thân dân và không tham nhũng.

Trong bài th&# nh&# vào ngày 16-9, Friedman vi&#t v&# tình hình giáo d&#c t&# i Singapore. Theo ông, “chính quy&#n t&# i đây hi&#u r&#ng, trong m&#t th&# gi&#i ph&#ng (c&# th&# gi&#i có th&# thu g&#n trong chi&#c màn &#nh ph&#ng c&#a máy computer), công vi&#c có th&# ch&#y đi b&#t c&# đâu thì khá h&#n l&#ng gi&#ng ch&#a đ&#. C&#n ph&#i đ&#ng trên m&#i ng&#&#i – k&# c&# chúng ta (M&#)”. M&#t hi&#u tr&#&#ng cho bi&#t:

-“...Chúng tôi đã n&#i l&#ng đôi chút đ&# cho phép h&#c sinh nuôi d&#&#ng ý t&#&#ng riêng c&#a mình”, và “ki&#n th&#c có th&# đ&#&#c t&#o ra t&#i l&#p h&#c, ch&# không ph&#i ch&# đ&#n t&# th&#y giáo”.

V&#n theo Friedman, các h&#c sinh l&#p b&#n và l&#p tám t&# i Singapore đã đ&#t đ&#&#c đi&#m cao nh&#t trong các k&# thi qu&#c t&# v&# toán và khoa h&#c do Timss t&# ch&#c. Và sách toán c&#a Singapore đã đ&#&#c tr&#&#ng M&#, n&#i con gái ông theo h&#c, s&# đ&#ng t&# i Maryland. Trong khi Singapore c&# g&#ng v&#&#t M&# v&# giáo d&#c, Vi&#t Nam v&#n b&#t bu&#c h&#c sinh t&# nh&# đ&#n l&#n, mu&#n ra tr&#&#ng, ph&#i h&#c nh&#ng môn “th&#y không mu&#n d&#y và trò không mu&#n h&#c”, là môn “t&# t&#&#ng H&# Chí Minh” và “lý thuy&#t M&#c-Lê”. Ngoài ra, Vi&#t Nam còn phí ph&#m nhân tài nh&# ki&#u tụy&#n nh&#ng sinh viên &#u tú, g&#i đi n&#&#c xã h&#i anh em Cuba, ch&#u c&#nh đói rách, h&#c nh&#ng môn không ph&#i s&# tr&#&#ng c&#a h&#, nh&# kinh t&# và computer (theo phóng s&# c&#a báo Ti&#n phong, Hà N&#i).

Bây gi&#, xin tr&# l&#i âm vang hai l&# l&#n c&#a Singapore và Vi&#t Nam. Cùng vào tháng Tám, m&#t bên k&# ni&#m 40 năm ngày đ&#c l&#p (9-8), m&#t bên k&# ni&#m 60 năm ngày c&#&#p đ&#&#c chính quy&#n (19-8). Vi&#t Nam đi tr&#&#c Singapore đúng 20 năm. Ngoài khác nhau v&# th&#i gian, còn khác nhau v&# ng&#&#i c&#m quy&#n: Vi&#t Nam có Đ&#ng C&#ng s&#n, v&#i lãnh t&# H&# Chí Minh; Singapore có Đ&#ng Nhân dân Hành đ&#ng (PAP – People’s Action Party), v&#i lãnh t&# Lee Kuan Yew (Lý Quang Di&#u).

Dân số Việt Nam hiện có 83 triệu rưỡi người. Dân số Singapore chỉ bằng số của Việt Nam, công dân thành phố có ba triệu rưỡi, cộng với 700 ngàn người ngoại quốc làm việc, là 4,2 triệu. Nhưng Singapore đang sở hữu ba triệu rưỡi máy điện thoại di động, hiện Việt Nam mới triệu rưỡi. Số ngoại tệ và vàng dự trữ của Singapore vào năm ngoái là 112,8 tỉ Mỹ kim, trữ dự trữ ngoại tệ cho ngoại quốc là 19,4 tỉ, nếu chia đều cho dân, mỗi người được 26 ngàn Mỹ kim. Trong khi vậy, số dự trữ của Việt Nam là 6,51 tỉ MK, nếu trừ đi số ngoại quốc là 16,55 tỉ, tính đến tổng mỗi người dân phải mang nợ chung hiện 100 MK. Bao giờ dân Việt Nam đông bằng dân Trung Quốc, số nợ mỗi người phải gánh sẽ giảm xuống còn khoảng 10 MK.

Singapore chỉ cách Việt Nam hiện mới giờ bay, từng người từng người cách Sài Gòn đi Hà Nội. Người dân Singapore cùng thu nhập giờ đồng da vàng, chỉ không thể thông minh và chịu khó hơn dân Việt. Singapore là một nền kinh tế kém Việt Nam, nhờ đất hẹp, không có tài nguyên thiên nhiên, và phải dùng tiền bản xứ chính. Nhưng tiền sao, được lập sau Việt Nam 20 năm, ngày nay Singapore nằm trong số nền kinh tế gia đình đứng danh sách các nước trên thế giới, trong khi Việt Nam nằm chung với các nước dưới cuối? Hình như câu trả lời là chỉ vì hai tiếng “anh hùng” mà thôi.

Theo dõi Việt Nam khi niệm 60 năm Cách mạng tháng Tám, hai chữ “anh hùng” được nhắc tới nhiều hơn cả. Trước hết là dĩ nhiên vẫn của Chủ tịch nước Trần Đức Lương tại Quảng trường Ba Đình vào sáng 2-9:

-“Nhìn lại những thành tựu vang dội của cách mạng Việt Nam 60 năm qua, chúng ta vô cùng tự hào với dân tộc ta, một dân tộc anh hùng... truyền thống yêu nước và chủ nghĩa anh hùng cách mạng của nhân dân Việt Nam chính là những nhân tố cơ bản, cốt lõi làm nên sức mạnh vô địch của nhân dân Việt Nam trong thời đại mới”.

Rồi Chủ tịch:

-“vô cùng biết ơn và cảm tạ các bậc lão thành cách mạng, các bà mẹ Việt Nam anh hùng”,

trước khi kết luận:

Bình anh hùng

Tác Giả: SE s&#u t&#m

Thứ Bảy, 20 Tháng 8 Năm 2011 06:12

-“Dân tộc Việt Nam anh hùng, nêu cao truyền thống tôn dân tộc, nhất định sẽ lập nên những kỳ tích mới...”

Báo Nhân Dân ngày 2-9, qua bài “Hà Nội, 60 năm nhìn lại” viết:

-“Trải qua 60 năm chiến đấu bảo vệ Tổ quốc, xây dựng chủ nghĩa xã hội, Hà Nội đã vươn lên mạnh mẽ, xứng đáng là thủ đô Anh hùng của nước Việt Nam Anh hùng”.

Và viết tiếp:

-“Ghi nhận những thành tựu của Hà Nội trong hơn nửa thế kỷ qua, Đảng, Nhà nước trao tặng danh hiệu cao quý Thủ đô Anh hùng”.

Bài báo kết luận:

-“...về truyền thống lịch sử nghìn năm văn hiến, Đảng bộ, chính quyền và nhân dân thủ đô phấn đấu hơn nữa, đưa thành phố Hà Nội trở thành thành phố hiện đại, là trung tâm chính trị, văn hóa, khoa học, kỹ thuật của nước, xứng đáng là thủ đô Anh hùng của nước Việt Nam Anh hùng.”

Sài Gòn, đã mất đi một thủ đô hơn ba mươi năm, cũng được tặng danh hiệu anh hùng. Báo Tiền phong Online ngày 2-9 tiếp tục thu:

-“Tổng Bí thư Nông Đức Mạnh đã thay mặt Đảng, Chính phủ trao danh hiệu ‘Thành phố Anh hùng’ cho lãnh đạo TP.HCM. Tổng Bí thư nhận truyền thống anh hùng của thành phố mang tên Bác Hồ kính yêu”

Bí nh anh hùng

Tác Giả: SE s&#u t&#m

Thứ Bảy, 20 Tháng 8 Năm 2011 06:12

T&# ca t&# ng mình là anh hùng ch& a đ& , m& ng l& i chính th& c c& a Đ& ng C& ng s& n Vi& t Nam vào ngày 30-9 đã ph& bi& n l& i bài bình lu& n c& a đài Ti& ng nói Vi& t Nam (VOV) ngày 29-8, m& n l& i báo M& đ& t& ca anh hùng:

-“Ngày & M& , Báo B& u đi& n Washington, m& t trong nh& ng t& báo có đồng đ& c gi& cũng v& a có bài kh& ng đ& nh, ch& nghĩa anh hùng c& a nhân dân Vi& t Nam trong cu& c chi& n tranh gi& i phóng này đã khích l& và t& o ngu& n cho hàng tri& u ng& i trên kh& p đ& a c& u, k& c& t& i M& , đ& u tranh ch& ng l& i chi& n tranh và c& ng quy& n” (“Báo B& u Đi& n Washington”, có l& là Washington Post, nh& ng không nói rõ bài báo xu& t hi& n ngày nào, nên ng& i vi& t không th& ki& m ch& ng).



Trung tướng Trần Phi H& , Tư lệnh Quân khu 9 trao danh hiệu Anh hùng LLVTND cho LLVT thành phố Cần Thơ.

Theo dõi Singapore k& ni& m 40 năm l& p qu& c, không nghe th& y ai nh& c t& i hai ti& ng anh hùng. Th& t& ng Lee Hsien Loong (Lý Hi& n Long, con Lý Quang Di& u), trong cu& c nói chuy& n lâu hai ti& ng r& i, [1] không có l& n nào ông tr& c ti& p hay gián ti& p nh& c t& i công nghi& p c& a b& Lý, cũng không h& đ& đ& ng g& n xa t& i Đ& ng Nhân dân Hành đ& ng, là đ& ng c& m quy& n t& năm 1959. Trong khi & y, Ch& t& ch Tr& n Đ& c L& ng c& a Vi& t Nam, trong bài đi& n văn qu& c khánh, đã h&nh đi& n:

-“T& hào v& Ch& t& ch H& Chí Minh, v& lãnh t& thiên tài c& a dân t& c, t& t& ng và cu& c đ& i v& n toàn c& a ng& i mãi mãi là ngu& n đ& u c soi đ& ng, là kho tàng vô giá c& a dân t& c ta cho hôm nay và cho c& mai sau. S& c& ng h& ng vĩ đ& i c& a t& t& ng H& Chí Minh, s& m& nh l& ch s& c& a Đ& ng C& ng S& n Vi& t Nam...”

Chính H& Chí Minh khi còn s& ng, cũng t& nh& n mình là anh hùng. Trong đ& p vi& ng đ& n Ki& p B& c, n& i th& H& ng Đ& o V& ng Tr& n Qu& c Tu& n, h& H& đã xu& t kh& u thành th& :

-“Bác anh hùng, tôi cũng anh hùng”.

Trong hai cuộc tuấn l&# t&# ăn m&#ng đ&# c&# p, Singapore không nói t&#i th&#ng l&#i, không nh&# c&# t&#i k&# thù. Th&# t&#ng Loong nh&#n m&#nh:

-“Đ&# c&# nh&# ngày hôm nay là nh&# “nhân dân chúng ta, t&# t&#ng chúng ta, và hành đ&#ng c&#a chúng ta. Đi&#u quan tr&#ng h&#n c&# là chúng ta đã t&#o đ&# c&# m&#t tinh th&#n Singapore. Chúng ta can đ&#m nh&#ng nh&#n đ&#o, chúng ta t&# tin nh&#ng không bao gi&# t&# kiêu”.

Trong khi đ&# c&# di&#n v&#n, có lúc th&# t&#ng Singapore đã r&#ng r&#ng n&# c&# m&#t, khi nh&# c&# i&# k&# ni&#m khó quên, x&#y ra trong đ&#p l&# đ&# c&# p năm 1968. Th&#i gian này, Vi&#t Nam đã n&#i ti&#ng th&# gi&#i v&#i tr&#n T&#ng công kích M&#u Thân, v&#i quy&#t tâm “gi&#i phóng Mi&#n Nam”, dù ph&#i san ph&#ng d&#y Tr&#ng S&#n và hy sinh hàng tri&#u ng&#i. Trong khi &#y Singapore đang b&# v&#, không bi&#t s&# làm gì đ&# s&#ng. N&# c&# Anh, tuy đã tr&# đ&# c&# p cho Singapore, v&#n còn gi&# l&#i căn c&# quân s&# Seletar Air Base, h&#n đ&#n năm 1971 m&#i ra đi. Nh&#ng đ&#u năm 1968, Anh quy&#t đ&#nh rút s&#m, khi&#n kho&#ng 150 ngàn dân tr&#c ti&#p hay gián ti&#p làm cho quân đ&#i Anh b&# m&#t vi&#c. Thu nh&#p c&#a nh&#ng ng&#i này b&#ng 20% t&#ng s&# l&#i t&#c qu&#c gia. Singapore h&#p nhau k&# ni&#m l&#n th&# ba ngày đ&# c&# p trong tình hu&#ng lo l&#ng nh&# v&#y. Sáng ngày 9-8, tr&#i quang mây t&#nh, nh&#ng tr&# c&# khi cu&#c l&# b&#t đ&#u, m&#a đ&# t&#m t&#a. T&#t c&# m&#i ng&#i c&# gi&# nguyên hàng ngũ. Đó là ni&#m h&#nh di&#n v&# s&# quy&#t tâm, cũng là n&#i x&#t xa c&#a Singapore trong l&#ch s&# l&#p qu&#c c&#a mình. Báo chí Singapore năm nay đã dành nhi&#u trang l&#n, đăng bài v&#, hình &#nh và ph&#ng v&#n v&# l&# k&# ni&#m m&#a gió này. So v&#i nh&#ng tr&#n m&#a bom đ&#n mà dân Vi&#t Nam ph&#i ch&#u t&# B&#c t&#i Nam, tr&#i qua m&#t tr&#n m&#a rào nhi&#t đ&#i, không b&#ng chuy&#n mu&#i c&#n. Nh&#ng v&#i nh&#ng ng&#i không mu&#n làm anh hùng, mu&#i c&#n cũng đau.

Trong khi Vi&#t Nam s&# “di&#n bi&#n hòa bình”, Singapore ch&# tr&#ng ph&#i thay đ&#i, hay là ch&#t. Th&# t&#ng Loong kh&#ng đ&#nh:

-“V&# th&# gi&#i s&# thay đ&#i, n&#u Singapore v&#n nh&# hi&#n nay, chúng ta ch&#t”.

Trong khi Vi&#t Nam c&#nh gi&#c v&# “b&#n ph&#n đ&#ng trong n&# c&#”, và nh&#ng “th&# l&#c thù đ&#ch bên ngoài”, Singapore ch&# tr&#ng xây đ&#ng m&#t “x&# h&#i h&#p qu&#n” (inclusive society), thúc đ&#y s&# tham gia c&#a m&#i ng&#i trong n&# c&#, và s&#n sàng h&#c h&#i t&# các n&# c&#, k&# c&# Vi&#t Nam. Th&# t&#ng Loong k&# chuy&#n:

-“Tôi g&#p m&#t nhà vô đ&#ch Võ Nam D&#ng (silat), h&#i ông ta ai là đ&#i th&# đáng s&# nh&#t t&#i cu&#c

tranh tài Á Châu SEA Games? Ông y nói Việt Nam. Tôi s&#c. Tôi nói Việt Nam biết gì về Võ Nam D&#ng. Thái c&#c đ&#o, Kong fu, hay m&#y môn võ c&# truy&#n Đông ph&#ng thì h&#a may, nh&#ng silat? Ông y nói đúng đ&#y. Tôi con s&# không, h&# bắt đ&#u h&#c vào năm 1993, với hai huấn luyện viên Nam D&#ng. M&#i đ&#u, không c&# s&#, không v&#n đ&#ng tr&#ng, không đ&#ng c&# t&#i tân. H&# l&#y m&#y &#ng kim khí, bu&#c vào nhau thành khung, b&#c l&#i, làm đ&#m, đ&#m đá, luyện t&#p võ t&#v. Sau vài năm, h&# biết khá r&#i, cho huấn luyện viên v&#, t&# lo l&#y. Bây giờ, h&# là vô địch Đông Nam Á, đang nh&#m ch&#c vô địch thế giới. Và thể võ này là môn thể thao hàng đầu Việt Nam”.

Ông Loong kể t&#n:

-“Chúng ta c&#n có một tinh thần như thế”.

H&#c võ mà bắt ch&#c Việt Nam, đúng quá!

Singapore không có tài nguyên, một chút đất trồng rau cũng không có, ngay n&#c dùng hàng ngày còn lo thiếu. Tôi c&# m&#i thể đầu tiên nh&#p c&#ng. Chỉ còn v&#n li&#ng đáng quý h&#n c&# là con người. Thay vì hy sinh con người để làm anh hùng, hay làm “nghĩa vô quốc tế vô vang” như ông Trần Đức Long, Singapore đã c&#g&#ng chăm sóc và xây dựng người dân c&#a mình để tạo một thành phố tiên tiến biết như thế giới, nằm trong thế giới thế ba. Singapore hiện nay là thành phố sạch sẽ vào hàng nhất thế giới. Người ta có thể đi bộ với gót giày khắp phố lớn phố nhỏ, mà không sợ d&#p c&#t chó như ở Paris. Singapore cũng an ninh vào hàng nhất thế giới. Thủ phạm tội cao Pháp viên David Souter bị t&#n công khi đang ch&#y bị g&#n nhà ở Washington DC, m&#i 9 giờ tối, vào cuối tháng Tám năm ngoái. Tôi từng bị móc túi ở New York, Paris, và bị người lái taxi lừa khi v&#a ra khỏi phi trường Roma, nhưng hoàn toàn yên tâm khi di chuyển ngày hay đêm, đi bộ hay taxi tại Singapore.

Tuy tinh thần phục vụ c&#a người Singapore hiện nay rất cao, ví dụ người tính tiền tại các chợ hay cửa hàng, m&#i khi trao đổi với khách, đầu dùng cả hai tay và kính cẩn cúi đầu, mỉm cười nói cảm ơn, nhưng Thủ tướng Loong vẫn chưa hài lòng. Ông than rằng Singapore thiếu văn hóa phục vụ tự nhiên. Ông so sánh với người Thái, người Ấn, người Nhật, người Úc, m&#i khi gặp khách đầu có li&#i chào trước khi vào việc, trong khi người Singapore h&#i ngay là mình có thể giúp gì, hay t&#h&#n, là ông hay bà muốn gì. Ông đã coi việc phục vụ như một danh dự, và quyết định nâng cao phẩm chất phục vụ lên hàng quốc sách, trao cho một tầng trưởng chức trách nhiệm. Trong khi Việt Nam nêu cao khẩu hiệu: “Nói gì người Bác Hồ dạy đi kính yêu”, khẩu hiệu mới của Singapore là “GST”, chữ đầu của “Greet, Smile and Thank” (CCC – Chào, Cảm ơn và Cảm ơn).

Giống như ông Reagan làm trong m&#i d&#p đ&#c Thông đ&#p Liên bang, ông Lý Hi&#n Long đã gi&#i thi&#u, và k&#nh&#ng câu chuy&#n v&#m&#y th&#&#ng dân đ&#c bi&#t. M&#t trong nh&#ng ng&#&#i đ&#&#c ông đ&#cao, là bà c&#u th&#ký 63 tu&#i. Bà này vì hoàn c&#nh, đã ph&#i đ&#i ngh&#nh&#u l&#n. Cu&#i cùng, nh&#n vi&#c lau chùi c&#u tiêu, ki&#m thêm ti&#n đ&#dành cho con đi học. Con bà không mu&#n, h&#i bà: Sao má h&#mình quá th&#p nh&#v&#y? Bà tr&#l&#i, chùi c&#u tiêu không làm m&#t nhân ph&#m. Làm đ&#s&#ng, đâu có tr&#m c&#p ai. K&#t thúc câu chuy&#n, ông mu&#n m&#i ng&#&#i “bi&#t và tin r&#ng ph&#c v&#là vi&#c làm danh đ&#. Không ph&#i là nh&#ng vi&#c th&#p hèn”.

Qua vi&#c Th&#t&#ng Singapore đ&#cao ng&#&#i chùi c&#u tiêu, khi&#n tôi liên t&#ng t&#i chuy&#n m&#i x&#y ra t&#i tr&#s&# Liên Hi&#p Qu&#c. Trong phiên h&#p th&#&#ng đ&#nh c&#p qu&#c tr&#&#ng t&#i H&#i đ&#ng B&#o an c&#a khóa h&#p th<, Đ&#i H&#i đ&#ng LHQ &# New York vào ngày 14-9-05, ký gi&#c&#a h&#ng Reuters, dùng &#ng kính nhìn xa, đã ch&#p đ&#&#c tay t&#ng th&#ng Bush đang vi&#t m&#t cái note cho Ngo&#i tr&#&#ng Condoleezza Rice ng&#i c&#nh. Phóng &#nh to lên, đ&#c đ&#&#c m&#y ch&#c&#a ông Bush, không ph&#i chuy&#n s&#ng còn c&#a th&#gi&#i, mà là:

-“Tôi nghĩ r&#ng tôi c&#n đi c&#u. Li&#u có đ&#&#c không?” (I think I may need a bathroom break. Is this possible?).

Đi&#u này nh&#c nh&#m&#i ng&#&#i m&#t th&#c t&#là, dù có quy&#n l&#c l&#n ch&#a t&#ng ai có đ&#&#c trong l&#ch s&#loài ng&#&#i nh&# ông Bush ngày nay, cũng không th&#c&#&#ng n&#i ti&#ng g&#i c&#a thiên nhiên. V&#y thì, h&#nh phúc trong cu&#c s&#ng th&#&#ng ngày, không nên đo b&#ng ti&#n b&#c hay quy&#n cao ch&#c tr&#ng, hãy đo b&#ng ch&#s&#c&#u tiêu.

Singapore là n&#i nhi&#u c&#u tiêu và s&#ch s&#nh&#t th&#gi&#i. Washington, DC. nh&#có nhi&#u b&#o tàng vi&#n và đài k&#ni&#m, n&#i nào cũng đ&#y đ&#c&#u tiêu, nên cũng đ&#. Paris t&#nh&#t, v&#a ít, thi&#u v&#sinh, l&#i ph&#i tr&#ti&#n. London khá h&#n, nh&#ng v&#n không có nhi&#u. T&#i New York, năm 1990, Trung tâm Công lý Đô th&# (Urban Justice Center) đã ki&#n thành ph&#vì không cung c&#p đ&#nhà v&#sinh công c&#ng. Dù v&#y, tr&#i qua ba đ&#i th&#tr&#&#ng, k&#c&#th&#tr&#&#ng n&#i ti&#ng th&#gi&#i Giuliani cũng không th&#a m&#n đ&#&#c nhu c&#u này. M&#i đây, ông th&#tr&#&#ng Bloomberg đã ch&#n công ty Cemusa c&#a Tây Ban Nha đ&#thi&#t l&#p 20 nhà c&#u trên đ&#&#ng ph&#.

Trong khi &#y, t&#i Singapore, nhìn ch&#nào cũng th&#y đ&#u hi&#u nhà v&#sinh. T&#i các ti&#m bán hàng l&#n, nhà v&#sinh nhi&#u g&#p hai g&#p ba l&#n so v&#i bên M&#. Ví đ&#t&#i Tyson Corner, khu th&#&#ng m&#i l&#n nh&#t &# ngo&#i ô Washington, DC., khách c&#a nhà bán hàng vào lo&#i sang

Nordstrom, nhưng khi tôi từng này phải qua từng khác, không mãi mãi thì y WC. Tôi Singapore, tôi m Takashimaya ở đường Orchard, trong cái 7 tầng, mà tôi từng đâu có bên nhà vợ sinh, hai nam, hai nữ. Ngoài số lượng, nhà vợ sinh Singapore còn có phẩm chất cao, chất nào và lúc nào cũng sạch sẽ. Lần đầu tiên tôi Singapore, thấy ở đây đôi chỗ vẫn còn dùng loại bàn cũ kỹ của cũnh ở Việt Nam, tuy cũng tráng men sạch sẽ, tôi bèn tìm hiểu, mà tôi biết rằng, vì công chúng có nhu cầu người vẫn còn thích xài kỹ của. Vợ sinh hỏi kỹ của mà tôi và tôi phải lột giầy khi ngồi. Ngoài ra, còn cái thú hỏi hỏi khi số đường, phải tính toán, cân nhắc như một cái cao thủ thể thao, hay một nhà thi đấu x, rốt sao cho trúng mục tiêu. Lần chốt vấn đề ở Singapore, tôi vào chỗ đi tiêu thì một cái bán hàng trên đường Orchard. Vấn đề ng trở về bên, đang còn số a số n, chưa kịp trình diện, đã thấy người trong bên tôi đường xít cái ào. Nghĩ bên ng chỗ có trục trục k thu. Trình diện xong, người tôi đường xít tôi n n a. Bán tín bán nghi, bèn đường th trục m y bên khác, thấy cái nào cũng xít hai lần trục sau như vậy. Tuy đã ở M ba mươi năm, lúc này tôi có cảm tưởng mình như anh nhà quê lần đầu ra thành.

Bây giờ, xin ghé qua “nhóm của Việt Nam Anh hùng”. Rồi thì, tôi đã không có mặt tại Việt Nam, để có thể nhận xét tại chỗ, như tôi ở Singapore. Tuy nhiên, như ng gì nêu ra sau đây, đâu là những tài liệu chính thức đã công bố tại Việt Nam. Theo báo DanTri.com.vn, [du khách người quốc đã phải trả tiền vì Việt Nam thiêu nhà vợ sinh công cộng. Những người có nhà vợ sinh thì bị đòi tiền quá giá chính thức. Những người không nên có nhà vợ sinh, thì lại có, như cũnh chỗ n u ăn, khi n th c khách t ch i không ăn. Vẫn theo báo này, một doanh nhân đã khuyên:](#)

—

[-“Khoan hãy nói tại như ng chuyên to tát khác, khoan hãy tiền tiền cho như ng chuyên đi qu ng bá hình nh du lịch n c ngoài, n u ch a lo đ c... cái W.C cho du khách!”](#)

—

[Trong khuôn khổ kỷ niệm 60 năm Cách mạng tháng Tám, ngày 18-8, Bộ Ngoại giao Việt Nam long trọng công bố cuốn sách “Thành tựu bốn và phát triển con người ở Việt Nam”, dựa trên quen gọi là Sách trắng về Nhân quyền. Cuốn sách “Bốn đề m quyền và y t”, sách ghi nguyên văn:](#)

—

[-“Tỷ lệ hộ gia đình số đường h xí h p vợ sinh năm 1995 là 27,33% \(thành th 54,9%, nông thôn 17,3%\), năm 2000 là 44,07% \(thành th 81,77%, nông thôn 32,49%\).”](#)

—

[Những con số này nói gì? Con số đưa cho biết trong n a th k d i quy n lãnh đ o c a Đ ng C ng s n, ch có h n m t ph n t trong s g n 80 tri u nhân dân Việt Nam anh hùng đ c s đ ng h xí h p vợ sinh, còn h n 50 tri u dân v n ph i bài ti t m t cách thi u v sinh. Con số](#)

Bình anh hùng

Tác Giả: SE s&#u t&#m

Thứ Bảy, 20 Tháng 8 Năm 2011 06:12

th&# nh&# cho th&# y, 55 năm sau khi cách m&# ng thành công, h&# n m&# t n&# a nhân dân anh hùng v&# n ch&# a có đ&# c cái h&# nh phúc nh&# nhoi là s&# đ&# ng h&# xí h&# p v&# sinh.

—

Năm ngày sau l&# Đ&# c l&# p 2-9, t&# “th&# đô Anh hùng c&# a n&# c Vi&# t Nam Anh hùng” (ch&# c&# a báo Nhân Dân), trong khi tr&# l&# i m&# t bài phê bình, nhà văn D&# ng Thu H&# ng, m&# i đi ngo&# i qu&# c v&# , nói r&# ng:

—

–“Tôi tr&# l&# i Vi&# t Nam là đ&# a vào m&# t k&# c&# m quy&# n”.

—

Thú th&# t, lúc đ&# u tôi h&# i b&# s&# c khi đ&# c câu này. Nh&# ng nghĩ l&# i, tôi th&# y ch&# ng qua cũng ch&# là ph&# n &# ng t&# nhiên c&# a nhà văn. Đ&# ng đã c&# m quy&# n 60 năm, hy sinh x&# ng máu c&# a vài ba tri&# u ng&# i, hy sinh h&# nh phúc c&# a vài ba th&# h&# . K&# t qu&# : h&# n n&# a s&# nhân dân v&# n không có n&# i m&# t h&# xí h&# p v&# sinh. V&# y, ch&# còn cách dùng ngay m&# t k&# c&# m quy&# n làm h&# xí. Ch&# e r&# ng cách gi&# i quy&# t này cũng không h&# p v&# sinh.

—

S&# khác nhau gi&# a Singapore và Vi&# t nam đã ph&# n &# nh rõ qua l&# i tuyên b&# tiêu bi&# u c&# a nhà lãnh đ&# o hai qu&# c gia trong l&# đ&# c l&# p c&# a mình. Tuy đ&# c x&# p ngang v&# i các n&# c hàng đ&# u th&# gi&# i v&# nhi&# u ph&# ng đi&# n, Th&# t&# ng Lý Hi&# n Long v&# n tuyên b&# :

—

–“Singapore chúng ta không có m&# t văn hóa ph&# c v&# t&# nhiên...chúng ta còn ph&# i c&# g&# ng nhi&# u đ&# đ&# t trình đ&# th&# gi&# i...” (In Singapore, we don’t have a natural service culture... we have a long way to go to reach world class...).

—

Trong khi Vi&# t Nam x&# p hàng v&# i nh&# ng n&# c cu&# i danh sách v&# nhi&# u ph&# ng đi&# n, Ch&# t&# ch Tr&# n Đ&# c L&# ng tuyên b&# :

—

–“Dân t&# c Vi&# t Nam anh hùng, nêu cao truy&# n th&# ng t&# tôn dân t&# c, nh&# t đ&# nh s&# l&# p nên nh&# ng k&# tích m&# i...”

—

Nhi&# u ng&# i th&# c m&# c, t&# i sao dân t&# c Vi&# t Nam thông minh, c&# n cù và hy sinh nh&# ng &# y, v&# n

Bình anh hùng

Tác Giả: SE s&#u t&#m

Thứ Bảy, 20 Tháng 8 Năm 2011 06:12

không thể tiến bộ? Nhưng ông thì lại, mang trọng trách 60 năm, chắc hẳn đã là may, còn mong chờ tiến bộ? Trong dịp kỷ niệm 40 năm đổi mới, báo chí Singapore phỏng vấn nhà lãnh đạo lão thành Lý Quang Diệu và tiếp tục lại đặt câu hỏi, ông trả lời:

—

-“Chúng ta đã không phung phí 40 năm qua và không lý nào chúng ta không thể phát lên đột phá.” (We’ve not wasted the last 40 years and there’s no reason we can not make this breakthrough) .

—

Việt Nam đã phí phạm 60 năm qua, làm sao để phát lên đột phá?